

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 84. Monita a Ludovico XI. Delphino Filio ejus data

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

tebat. Nihil nisi severissime ac gravissime facere gestiebat, ut a suis, cum amoris affectum præstolari haud posset, saltem timorem extorqueret. Studiose alia ædificia erigebat, alia destruebat, ne morti adeo propinquus crederetur. In exteris quoque regionibus coemi iussit generosissimos equos, canes venaticos, rara animalia, aliasque peregrinas, delicatasque merces, eo duntaxat consilio, ut eum integra valetudine frui, cunctis persuasum esset.

§. LXXXIV.

*Monita a Ludovico XI. Delphino
Filio ejus data.*

Nihilominus astuta hæc integræ valetudinis simulatio non usque adeo prævalebat, quin in publicis regni sui negotiis reapse animum præseferret sibi satis constantem: hujus rei luculentum reddidit testimonium sua dexteritate, qua Atrebatensis pacis negotium perfecerat; magis tamen illius elucebat prudentia, dum egregia prorsus Monita Filio suo dederat. Hunc in Arce Ambasiensi in custodia detinebat, veritus, ne forte a Borbonio Duce, & Bellojoviensi Comite adversus regiminis formam sinistris opinionibus imbueretur: Ergo sub finem mensis Septembris anni præsentis Ambasiam

Sæcul. XV.

A. C. 1482.

P. Daniel.
Hist. Franc.
tom. 4 p. 730.
in 4. Vit.
Lud. XI.

Rec. Bellef.
l. 5. c. 148.

Sæcul. XV. se deferri curat, ut ipsemet cum Delphin
A. C. 1482. no colloqueretur, forte confusus, vix mori-
 morituri Parentis monita viva voce sug-
 gesta tenacius Filii animo inhæsurus. E-
 quidem Pater Daniel scribit, Delphinum
 a Rege ad se Pleffiacum fuisse accitum
 nec id veritati contrarium; potuit enim
 fieri, ut eadem præcepta, quæ paucos
 ante menses Ambasiæ Filio suo dederat,
 eidem denuo inculcasset, atque in tabu-
 las Burgundici Senatus, necnon in acta
 Regii ærarii referri iussisset eo fine
 ut affectus, ac studii, quo subditos suos
 prosequeretur, monumentum relinque-
 ret. Igitur ante omnia Delphinum his
 verbis allocutus est: nullum ex Ministri-
 tuis levi ex causa officio suo amoveas
 mihi quippe propemodum exitiosum fuit
 quod sub primis Regni mei auspiciis re-
 gios Principes contempserim, ac Nobe-
 les viros, strenuosque Duces, quorum
 fortitudine Pater meus Normanniam,
 atque Aquitanniam ab Anglis receperat,
 exauctoraverim; inde enim mihi exitiale
 bellum, regno autem meo extrema
 ruinæ periculum accersivi, eo quod tot
 viri tam generis nobilitate, quam meri-
 torum gloria illustres indignum in mo-
 dum

(*) Hæc monita recitantur integra a Com-
 minæo Tom. V. Edit. Ann. 1723. inter notas
 ejusdem pag. 376.

dum dimissi, conflatō *boni publici foedere* Sæcul. XV. A.C 1482.
 injuriam aperte vindicassent. Non ergo
 exemplum meum sequere, ego quidem
 errorem meum agnovi, nec tamen toto
 Regiminis mei tempore illum unquam cor-
 rigere potui; hinc a Proceribus regni mei
 propudiosam prorsus pacem inire com-
 pulsus fui, nec amplius illorum amici-
 tiam recuperare valui, nequidquam ad-
 hibitis omnibus eos mihi devinciendi co-
 natibus: hac autem Principum averfio-
 ne populi quoque invidiam in me provo-
 cavi, eoquod ob suspectam Procerum fi-
 dem adversus eorum insultus continua
 gerere bella coactus essem.

Enimvero, prosequēbatur Rex, popu-
 lum meum gravibus oppressi tributis, *Comm. 1. 6.*
 & vectigalia usque ad quaterdecies *cap. 7.*
 centena, septingentis librarum mil-
 lia auxi, quamvis meus Prædecessor in-
 gruentis gravissimi adversus Anglos belli
 necessitate pressus a suis subditis nonnisi
 septendecim centena millia librarum exe-
 gerit; nunc autem fili mi! pace regno
 restituta populū tuum, quoad fieri po-
 terit, a tanto jugo exime; tunc enim
 sperare poteris, quod Proceres benignius
 habiti, cum semper innatum erga Reges
 suos amorem foveant, brevi ad officium
 redituri sint. Solerter etiam caveas, ne
 tuos clientes ultra modum favoribus au-
 geas,

Sæcul. XV. geas, aut neglectis Proceribus obscuro
A. C. 1482. loco natos ad honorum fastigia elevant.

Præterea Filio suo hæc monita suggestit: Reginum Principum, aliorumque virorum illustrium consilio utere; me tuis functo Ministros jam veteranos rebus neas velim, Margaritam puellam Austria Ducissam, utpote futuram Conjugem tuam tenero complectere affectu; pacem cum Flandris præcipue primis quinque, aut sex imperii tui annis inviolabili fide servare studeas; Annæ de Francia Amicitia tuæ, necnon Bellojovii Ducis ejusdem Mariti consiliis aquiesce, eosque quorum fides tibi magis explorata erit, impensius colere satagas, atque inter ceteros speciatim tibi commendo Philippum Commînæum, Buchagii Dynastam, Galdonem Potum Veromanduensem Prætozem, Olivarium Damum, & Cortæum, huic supremum exercitus imperium deferas, nec inter postremos habeas Joannem Doyac; huic enim vitæ meæ prærogationem plurimum debeo. Insuper Filio suo auctor fuit, ne Carolinæ de Sabaudia Reginae ac Matri suæ nimium confideret, eoquod illam semper magis Burgundicæ, quam Francicæ Domini propensam expertus esset. Tandem quædam excusationis specie repulsam, qua nuptias Mariæ Burgundæ cum Delphino

impe-

impediebat, excusare nitebatur, caussa-
 tus, hanc omnino tredecim annis, & a-
 liquot mensibus ipso ætate majorem fuis-
 se. Hæc fuere monita, quæ Ludovicus
 XI. Delphino suo filio tradidit.

Sæcul. XV.
 A.C. 1482.

§. LXXXV.

*Canonisatio fratris Joannis de
 Gandavo a Rege solli-
 citata.*

Ludovicus XI. inter cetera externæ Re-
 ligionis signa impensius colebat plu-
 rimas Sanctorum Reliquias, quæ ei ex
 variis regionibus ad recuperandam sani-
 tatem submittebantur; has enim con-
 tinuo secum deferens, frequenti osculo
 venerabatur, atque in illis omnem reli-
 gionis suæ vim collocabat: Cum autem
 pius quidam Eremicola ad S. Claudium
 nomine Frater Joannes de Gandavo Tre-
 cis quidem sepultus esset, quo tamen
 loco ignoraretur, Ludovicus in ejusdem
 reliquias inquiri, easque in conventu
 FF. Prædicatorum dictæ urbis inventas,
 ex primo sepulchro efferrî, atque publi-
 cæ fidelium venerationi exponi jussit,
 nec his contentus, datis etiam Romam
 literis ejusdem Canonisationem a Sixto
 IV. summo Pontifice efflagitavit. Tres
 omnino epistolæ a Rege hanc in rem ad
 Trecenses Dominicanos datæ in nupera
 Hist. Eccles. Tom. XXX. H Com-

*Canusat.
 Miscel. histo-
 rica pag. 524
 Et seq.*

*Comm. ult.
 edit. tom. V.
 p. 368. Et seq.*